

ECUADOR 'WE HELPEN VEEL LIEVER

MENSEN DIE MEDISCHE HULP HARDER NODIG HEBBEN DAN IN NEDERLAND

Bevlogen artsen in de tropen

Een volwaardig ziekenhuis voor Putumayo: het is het bevlogen doel van de Nootdorpse tropenarts Jacob van der Ende en zijn vrouw Carolien.

Peter van de Stadt
Nootdorp/Puerto el Carmen

De motivatie en gedrevenheid om medische hulp te bieden, ergens in Zuid-Amerika, zat er al vroeg in bij Jacob (36) en Carolien (34) van der Ende. Geboren in Delft en getogen in Nootdorp vond Jacob volgens eigen zeggen in Carolien 'echt de ware'. De liefde bleef niet alleen beperkt tot elkaar, maar breidde zich ook uit naar hun uiteindelijke werk als tropenarts: hulp bieden waar dat echt nodig is.

Jacob: „Wij kennen elkaar vanuit onze tijd op de middelbare school, nu bijna twintig jaar geleden. We zijn beiden geneeskunde gaan studeren met in eerste instantie het idee specialist in Nederland te worden. Carolien heeft tijdens haar studie een jaar in Chili wetenschappelijk onderzoek gedaan en een deel van haar coschappen in Suriname. Zelf heb ik een klein anderhalf jaar wetenschappelijk onderzoek gedaan in Mexico.“

Terug in Nederland gingen ze samenwonen en kwamen ze volgens Jacob 'toe' de conclusie dat we veel liever mensen gaan helpen die medische hulp harder nodig hebben dan de mensen in Nederland.

„In 2010 hebben we zoddende besloten tropenarts te worden. Door onze eerdere tijd in Zuid-Amerika was dat het continent dat we wilden gaan helpen. Aan het einde van onze specialisatie tot tropenarts was de ebola-uitbraak in West-Afrika echter in volle gang en besloten we eerst daar te gaan helpen. Drie maanden als vrijwilliger werden uiteindelijk bijna anderhalf jaar. We hebben daar gewerkt in een klein ziekenhuis met 70 bedden, een operatiekamer en een verloskamer.“

Ziekenhuis

Met deze ervaring op zak wilt hij past hoe ze het aan wilden pakken: een ziekenhuis van vergelijkbare grootte neerzetten op die plek in Zuid-Amerika, waar tot op heden de toegang tot goede zorg zeer beperkt is: het Amazoneregenwoud. „Om dit mogelijk te maken, hebben we Quina Care opgericht”, vertelt de Nootdorpse.

De naam Quina Care verwijst naar de schors van de Quinaboom, ook wel 'kina' of 'cinchon' genoemd. De schors van deze boom

▲ Carolien van der Ende onderzoekt jonge patiënten.

nerengewoud waar hulp nog hard nodig is. In het noordoosten, op de grens met Colombia, ligt het doelgebied dat zich uitstrekt over Ecuador en Colombia. Problemen zijn hier groter dan in andere delen van het Ecuadoraanse Amazoneregenwoud. Zestig procent van de mensen leeft hier onder de armoedegrens. Levensomstandigheden zijn door het gebrek aan voorzieningen en de aanwezigheid van veel ziekten erbarmelijk. Het voortdurende drugs-gelateerde geweld in Colombia zorgt daarnaast voor een in-

stabiele en onveilige situatie aan beide kanten van de grens, die de situatie van de bewoners nog verder verslechtert.“

Acute zorg

Jacob en Carolien willen een ziekenhuis realiseren van zo'n 50 tot 70 bedden met hierbij onder andere een operatie- en een verloskamer. Jacob: „Hiermee kunnen we acute zorg verlenen aan een populatie van ongeveer zo'n 200 mensen. Dan praait je over bijvoorbeeld spoedoperaties, eerste hulp en het begeleiden van lastige bevallingen. Zo-

▲ Jacob van der Ende geeft medische voorlichting.

FOTOS QUINA CARE

► Jacob en Carolien tussen de kinderen van Putumayo en hun ouders.

◄ Twee bevlogen tropenartsen zijn neergestreekt in Puerto el Carmen.

“Net zoals in veel Afrikaanse landen is ook hier bijna de helft van de kinderen ondervoed – Carolien van der Ende

FINANCIERING

‘Donaties heel belangrijk voor ziekenhuis’

„Donaties van mensen zijn voor het ziekenhuis in Puerto el Carmen heel belangrijk”, benadrukt Jacob van der Ende. „Om de continuïteit van goede zorg te kunnen waarborgen, zal het ziekenhuis afhankelijk van de Ecuadoraanse overheid, en hiermee van de instabiele financiële situatie in het land, moeten opereren”, veelt de Nootdorpse tropenarts. Aan patiënten wordt daarom ook een (kleine) bijdrage voor de geleerde zorg gevraagd. Donaties aan stichting Quina Care zullen de rest van de benodigde financiering moeten bekostigen. Van der Ende: „Zorg van de omstandigheden in het district Putumayo slecht en instabiel blijven, zal aanvullende zorg vanuit Quina Care nodig blijven om de mensen te helpen.“

Het geld is volgens Jacob en Carolien van der Ende nodig voor het verlenen van eerste en acute behoevende zorg 24 uur per dag en 7 dagen per week, inclusief verloskundige zorg en spoedoperaties, het verlenen van poliklinische hulp aan patiënten met chronische aandoeningen, zorgen voor een voorraad van medicijnen en middelen en het geven van onderwijs aan personeel.

dra de verbouwing van het pand tot ziekenhuis en de inrichting ervan zijn afgeloft, zullen we zelf in het ziekenhuis gaan werken. De speerpunten van de zorg die we zullen verlenen zijn zwangere vrouwen en kinderen onder de vijf jaar met ondervoeding.“

Het viel de twee bevlogen tropenartsen in het gebied Putumayo vooral op dat vrouwen en kinderen ook in dit deel van de wereld het zwaarst worden getroffen. Carolien: „Net zoals in veel Afrikaanse landen is ook hier bijna de helft van de kinderen ondervoed. En staan hier eveneens vrouwen bloot aan risico's van gevaarlijke, onbegeleide bevallingen. Daarbij kent dat Putumayo op de grens ligt met dat deel van Colombia waar de coca-productie, wereldwijd gezien, het grootste is en de guerrillavloot nog steeds voorwerd wordt. Dit brengt veel geweld met zich mee. En het is een van de redenen dat het geweld tegen vrouwen en kinderen is en veel slachtoffers geeft. Het gebrek aan goede zorg en de bestaande grensproblematiek maken de realisatie van een ziekenhuis in dit gebied dan ook erg waardevol.“